

[Christmas Møller.]

menter, som det ærede Medlem angav skulde fremføres over for de engelske Forhandlere, naturligvis alle sammen er fremført, er fremført i England og fremført her og vil, antager jeg da, blive fremført igen. Det er ligetil, der er ingen Uenighed om det Synspunkt mellem det ærede Medlem og mig.

Den højtærede Statsminister har nu gjort Rede for sit Synspunkt, den højtærede forhenværende Statsminister Buhl har som Forhandlingernes Leder redegjort for sit, og jeg har som en, der har deltaget i disse Forhandlinger, redegjort for mit Synspunkt. Jeg har hævdet, at den højtærede Statsminister som Indenrigsminister ikke gjorde det, han kunde have gjort, nemlig forhindret Overenskomsten, og jeg maa maaske have Lov til at sige nu til sidst — antager jeg da —, at dernæst fremsatte den højtærede Statsminister en underlig Bemærkning, idet han sagde, at af den Omstændighed, at han ikke offentlig er gaaet imod en Overenskomst, kan man ikke lade sig foranledige til at sige, at han synes, den var god. Jeg har aldrig hævdet, at den højtærede Statsminister var tilfreds med Overenskomsten, men jeg tror jo ikke, den højtærede Statsminister vil sige, at han eller Venstres Presse ikke er gaaet imod Overenskomsten offentlig.

Statsministeren (Knud Kristensen): Jeg vil ikke godkende alt det, Pressen har skrevet. Vi har det saaledes i Venstrepartiet, at det er selvstændige Folk og selvstændige Blade, som har deres bestemte Opfattelse, og det, de skriver, maa de selvfølgelig selv tage Ansvar for. Jeg har sagt om Overenskomsten — og det er, saa vidt mig bekendt, det, der nu er fremdraget her i Dag —, at jeg ikke vilde tage Stilling til, om den kunde være blevet bedre, men jeg har taget Stilling til, at efter den Form og den Maade, hvorpaa den daværende højtærede Udenrigsminister sluttede Overenskomsten, gik han ud over sin Kompetence. Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller siger, at jeg kunde have forhindret Overenskomsten. Hvordan skulde den være blevet forhindret? Naar den er forelagt til Godkendelse i et Ministermøde, og man nægter at tiltræde den, hvad kan man saa gøre mere? (*Kristen Amby:* Og den blev godkendt!). Den blev ikke ophævet. Man kunde træde ud af Regeringen; det kunde man selvfølgelig have gjort, men var Over-

enskomsten derved blevet ophævet, det er altid et Spørgsmaal. (*Kristen Amby:* Det er vel nok sandsynligt!). Det er et Spørgsmaal! Jeg kan godt oplyse, at jeg under en vis Episode, der ligger omkring den Tid, henvendte mig til den daværende Statsminister og sagde, at der var visse Ting inden for Ministeriet, som jeg var utilfreds med, og som jeg vilde tage offentligt Afstand fra, og om det ikke vilde være rigtigt, at jeg gik ud af Regeringen. Den daværende Statsminister mente, at det vilde volde visse Vanskeligheder, og efter det blev Resultatet, at jeg forblev i Regeringen; men det var naturligvis en Tale, som sikkert ikke var helt i Overensstemmelse med Regeringens Flertals Opfattelse.

Naar man nu ved, hvor store Anstrengelser der blev udfoldet ogsaa over for andre Medlemmer af Regeringen for at holde dem indenfor, vil man forstaa, at denne Henvisning til, at man kunde gaa, ikke havde nogen Betydning. Jeg skulde, som sagt, ikke have haft det mindste imod det, men om det ikke havde bragt os betydelige Vanskeligheder uden at rokke ved Overenskomsten, er et Spørgsmaal. Dertil kommer saa, hvad noget saadant vilde have ført med sig med Hensyn til hele den udenrigspolitiske Stilling. Alt dette bidrog til, at vi ikke godkendte Overenskomsten, men da de andre ikke foretog sig noget, foretog vi os heller ikke noget.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Christmas Møller: Kun to Bemærkninger til den højtærede Statsminister. Det var fuldkommen klart paa det Tidspunkt, at Stillingen vilde have været den, at i det Tilfælde de to Venstreministre havde sagt, at man ikke vilde godkende Overenskomsten, var det mig, der maatte være gaaet. Jeg repræsenterede jo praktisk talt ingenting, jeg var ikke Medlem af noget Parti. Det var fuldkommen ligetil, og det vilde ogsaa have været i Overensstemmelse med min egen Mening og den Maade, hvorpaa jeg fra første Færd, den 2. August, da jeg kom hjem, forelagde Sagen. (*N. P. Andreasen:* Det staar i Bogen!). Hvad staar i Bogen? (*N. P. Andreasen:* At de tog Afstand). Jeg har aldrig benægtet, at de to Ministre ikke var tilfredse med Overenskomsten. Det kan der ikke blive Diskussion med mig om, det maa det ærede Medlem henvende sig til sin egen Minister i den paagældende Regering om. Der kan aldrig blive nogen